

end 3 à 4 Pund Duun aarligen paa Landet. Efter som Erfaringen saaledes tilstræffelig skal have viist, hvor umuligt det er at overholde en Lovbestemmelse, som den her optagne, og da det kun virker demoraliserende at give Bestemmelser, som ikke kunne overholdes, har han anseet det tilraadeligst, at ophæve Forbudet mod Skyden af Ederfugle i Almindelighed, og at indskrænke sig til Forbudet mod at skyde i Nærheden af de for Ederfugle fredlyste Steder (§ 8). Da Lagthinget imidlertid har ventet sig Gavn af en Fornyelse af det i og for sig naturlige Forbuds Indskærpelse ved ny Lov og derhos næsten med Genstemmighed har vedtaget nærværende Paragraph, har man bibeholdt den.

ad § 8.

Den i den tilsvarende Paragraph af Lagthingets Forslag fastsatte Afstand maa uden tvivl ansees alt for kort, efter den paa andre Steder, hvor Ederfuglevarp findes, navnlig paa Island, gjorte Erfaring, og er derfor forlænget til en Hjerdingvet, hvorved Bestemmelserne bringes i Overensstemmelse saavel med nærværende Lovudkastis § 5 som med Anordningen for Island af 20de Juni 1849 § 14.

ad § 9.

Tilladelsen til at skyde Rovfugle i Bø eller Hauge har, som en Undtagelse fra de almindelige Regler, maattet optages i Loven. Da Jagtretten paa Søen efter § 2 derimod er fri for Alle, med de i Loven bestemte Indskrænkninger (§§ 3, 5 og 8), saa er den i denne Paragraph optagne specielle Bestemmelse om, at det med nysmeldte Indskrænkninger er tilladt at skyde Rovfugle paa Søen, udeladt som overflødig.

ad § 10.

Det maa antages at have været Lagthingets Mening, at den omhandlede Udnævnelser af Skjønsmændene ogsaa skal affoldes uden Udgift for Grundbesidderen.

Amtmanden over Færøerne har yttret, at Loven ogsaa burde indeholde en Bestemmelse

om, naar et fredlyst Fuglebjerg, Ur o. s. v. maatte kunne betragtes som opgiivet af Gieren, hvilken Opgivelse efter Forholdets Natur formenes oftere at maatte kunne forekomme, og har foreslaaet den Bestemmelse, at, naar et fredlyst Sted i 3 Aar efter hinanden ikke benyttes i det Siemed, hvorfor det var fredlyst, skulde Fredlysningsen have tabt sin Betydning. Da der imidlertid ei i Lagthinget er fremkommet Noget om en praktisk Trang til en saadan Bestemmelse, og man navnlig ei har dets Formening, om den foreslaaede præclustve Frist er passende efter de locale Forhold, er der ei fundet tilstræffelig Anledning til at optage en saadan Bestemmelse i Loven.

ad § 11.

Da den Bestemmelse, som indeholdes i Rescript af 23de Juni 1784 (om Ederfuglens tilbørlige Fredning paa Færøerne) § 8, savnes i Lagthingets Lovforslag, men maa ansees fornøden, naar den paatænkte Frigivelse af Handedelen har fundet Sted, er nærværende Paragraph affattet overensstemmende med foransførte Anordning af 20de Juni 1849 § 17.

ad § 14.

Det maa antages at have været Lagthingets Mening, at Rescriptet af 23de Juni 1784, forsaavidt sammes Bestemmelser ikke ere optagne i Lagthingets Forslag, skulde træde ud af Kraft med nærværende Lov. En Bestemmelse herom er derfor tilløjet nærværende Lovudkast.